

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOCNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Sprava in zahteva pravičnosti Slovenija suverena republika

Časopisi so poročali, da novi moskovski patriarh Aleksej namerava razglasiti za blažene vse žrtve komunistične revolucije v Sovjetski zvezi, od družine carja Nikolaja II. do zadnjih žrtev za Stalina-vega življenja. Gre za potezo ruske pravoslavne Cerkve, ki se je v preteklosti v marsičem kompromitirala s sovjetsko oblastjo, ki je pa kljub vsemu ohranila svoje dostojanstvo. Zaradi tega želi sedaj storiti to veliko dejanje zadoščenja za vse žrtve Leninovega in Stalinovega terorja. Saj ne gre pozabiti, da je učitelj in začetnik sovjetske revolucije in terorja Vladimir Iljič-Lenin, Josip Džugasvili-Stalin je bil le njegov nadvse goreč učenc, ki je v marsičem presegel učitelja.

Ta namera patriarha Alekseja mi prihaja na misel te dni, ko se slovenski narod v Sloveniji pripravlja na pomenljivo slavo narodne sprave in pomiritve. Ko človek bere ali posluša poročila o dogodkih na Slovenskem med zadnjo vojno in po njej, mu vedno bolj raste spoznanje, koliko nedolžnih ljudi je postalo žrtev nasilja v desetletju od 1941 do 1950. Bolj preiskuješ, bolj ugotavljaš, kako so se nasilneži z vseh strani vrgli na ubogo slovensko ljudstvo, ga preganjali, mučili, izgnali, streljali in svojim žrtvam dostikrat niso izkazali niti pogreba v blagoslovljeni zemlji.

Trenutno so na pozoru predvsem po vojni pobiti domobranci. Toda ne gre samo zanje. Poglejmo na vse predele Slovenije od Prekmurja do naših Brd, od Drave na Koroškem do Doline pri Trstu.

Tudi naša Primorska je plačala svoj težak davek v človeških in materialnih žrtvah, tako enemu kot drugemu okupatorju, pa tudi v medsebojnem obračunavanju.

Meseca oktobra 1943 sem v Opatjem selu najprej pokopal partizane, ki so jih Nemci prestregli na kraški gmajni ob velikih ofenzivah septembra meseca, potem sem maševal za domačine, ki so jih partizani likvidirali. Pokopal jih nisem, ker so jih zagrebli na gmajni kot »izdajalce«. Tudi 15-letno Vilmo.

In vendar pri nas ni bilo najhujše, drugod je bilo še bolj. Zdelo se je, kot da so privrščali rdeči jezdec iz Apokalipse, da uničijo slovensko ljudstvo.

»TITO NAS — STALIN NAS«

Med žrtvami so tudi nekateri naši primorski duhovniki. Mislim predvsem na Ladota Puščanca in njegovega sobrata Ludvika Sluga, mladega kaplana, ki je z nami študiral in bil komaj šest mesecev v službi.

Cerkljanska tragedija se je globoko zapisala v srca nas Primorcev in ne na eni ne na drugi strani ni mogoče mirno mimo nje. Na eni strani neverjetna lahkomišelnost partizanske komande, ki pusti, da Nemci prehodijo 15 km dolgo pot iz Idrije do Cerkna čez hribe, ne da bi pesnanje zalajal, kaj šele da bi jih kaka straža opazila. Potem mirno pustijo, da Nemci opravijo svoj pokol v Cerknem in da po glavni cesti mirno odidejo iz Cerkna nazaj v Idrijo, in to sredi »osvobodjenega« ozemlja.

Da zakrijejo to svojo zločinsko malomarnost obdolžijo izdaje oba kaplana in še 13 drugih Cerkljanov, povečini žensk. Sedaj ležijo v breznu nekje nad Cerknim.

Borci se danes izgovarjajo, da za slična zla dejanja niso oni krivi. Gotovo niso vsi, toda krivi so tisti, ki so nedolžne ljudi sodili in obsodili. Nedolžna kri pa kliče vsaj po zadoščenju, kliče po dostojnem pokopu vseh mrtvih, po dostojnem spominu, saj smo iz družbe poklicnih revolucionarjev le stopili v družbo civilnih ljudi ob zadnjih demokratičnih volitvah. Zato pričakujemo od sedanje slovenske oblasti, da te in slične dogodke preišče, mrtve rehabilitira in kjer je mogoče poskrbi za njih dostojen pokop.

To morajo čutiti kot svojo dolžnost tudi bivši partizani in borci, če je ostalo v

njih še kaj človeškega dostojanstva in čuta za pravičnost.

Zavoljo tega mi duhovniki pričakuje-
mo, da se razveljavi sodba zoper cerk-
ljanske žrtve, da se te rehabilitirajo in
da se jim dovoli dostojen krščanski po-
greb na domačem pokopališču. Naj se
krivice popravijo tam, kjer je mogoče.
To naj bo prvi sad sprave in pomiritve
pri nas na Primorskem.

K. H.

Praznik sv. Mohorja in Fortunata

Oglejska Cerkev obhaja praznik sv. Mo-
horja in Fortunata dne 12. julija. Staro
izročilo govori, da je sv. Mohorja posvetil
za škofa sv. Peter. Na sliki freska iz
oglejske bazilike: sv. Peter posvečuje sv.
Mohorja za škofa

Jemati mamila je prekršek

Rimski parlament je po dveh letih raz-
prav in odlogov dokončno odobril novi
zakon o mamilih. Glavna novost tega za-
kona je, da je tudi vsako jemanje mamil
prekršek. Doslej je bilo dovoljeno imeti
pri sebi majhno količino mamila za oseb-
no rabo; po novem zakonu so tudi majh-
ne količine prepovedane. Kogar zalotijo,
da ima pri sebi kakršno koli količino
težkih mamil, mora obljubiti, da se bo
dal zdraviti. Če se tega ne drži in ponov-
no dobi pri njem mamila, nastopijo
kazni: odvzem voziškega dovoljenja za
določen čas ali kake druge lažje kazni.
Z mamili zasvojeni so od sedaj naprej
dolžni, da se zdravijo.

Novi zakon je zelo poostiril kazni za
razpečevalce mamil; te gredo od 8 do 20
let zapor ter od 50 do 500 milijonov
globe za razpečevanje težkih mamil; za
lažja mamila so kazni nižje, vedno pa
dovolj hude.

Seveda je vprašanje zdravljenja, ko pa
v državi ni še dovolj centrov za pomoč
mamilom predanih.

Zakon je s težavo prodrl v parlamentu,
tudi v javnosti ima dosti kritikov zlasti
zato, ker razglasa vsako jemanje mamil
za protizakonito in zato prepovedano in
ker ukazuje obvezno zdravljenje v za to
usposobljenih centrih.

Tu se navaden človek vprašuje: Ali bi
ne kazalo rajši stopiti do pridelovalcev
opijskih in drugih podobnih trav, ki iz njih
pridobivajo drogo, ter jim reči: »Zago-
tavljamo vam toliko zaslužka kot lansko
leto, če ne boste več gojili in nabirali
trav, iz katerih se pridobivajo mamila.
Bodite rajši doma ali pridelujte kaj dru-
gega, saj bo zaslužek enak kot za pri-
delovanje droge.«

Kmetje v Kolumbiji, Boliviji in drugod
bi gotovo rajši bili doma, namesto da

Ponedeljek, 2. julija bo ostal kot zgo-
dovinski dan v življenju Slovencev: Fran-
ce Bučar je namreč kot predsednik slo-
venske Skupščine (parlamenta) prebral iz-
javo, s katero se Slovenija razglasa za
suvereno, neodvisno republiko. Izjavo so
soglasno odobrili vsi člani parlamenta, tj.
vseh treh zborov, skupno 240 poslancev oz.
delegatov.

Izjava vsebuje v glavnem naslednja do-
ločila: Zakoni republike Slovenije so nad
zakoni federativne vlade v Beogradu. Ti
slednji morajo biti v soglasju z zakoni
Slovenije, sicer v Sloveniji ne veljajo.

Slovenska vlada ima vrhovno komando
nad armado, ki je nastanjena v Sloveniji.
Slovenski fantje morajo služiti vojaški
rok v svoji deželi.

Glede odnosov z ostalimi republikami
Jugoslavije je rečeno, da se bodo uredili
z medsebojnimi dogovori.

Ostala so odprta vrata za konfederacijo
ali kaj podobnega. Slovenija torej ni po-
drla mostov za seboj; pustila je odprta
vrata za razgovore in primerne rešitve
sožitja z drugimi republikami, toda tako,
da ne bo okrnjena njena suverenost.

Pred volitvami so vse stranke brez iz-
jeme trdile, da hočejo suverenost Slove-
nije. To so sedaj potrdile, ko so soglasno
sprejele omenjeno deklaracijo.

V teku enega leta mora Skupščina pri-
praviti novo ustavo Slovenije na temelju
sprejete deklaracije.

KOSOVO REPUBLIKA

Ko je slovenska Skupščina sprejemala
svojo deklaracijo o suverenosti, se je na
Kosovo odpravila podobna odločitev. Srb-
ska vlada je namreč razpisala referendum
o vprašanju ali naj se najprej sprejme
nova srbska ustava in se šele nato dovo-
lijo nove stranke in demokratične volitve
ali pa naj bo narobe: najprej stranke,

sejejo opij in nabirajo coco, če bi dobili
plačilo za nedelo. Brez surovin bi nam-
reč tudi mamil ne bilo in ne skrbi s
preprodajalci in uživalci teh strupov. Ko-
liko denarja bi bilo s tem prihranjenega.

Minister Janez Dular v Trstu

Clan IS Skupščine Republike Slovenije
Janez Dular (pristojen za Slovence po
svetu in narodnosti po svetu) je v sobo-
to, 30. junija opravil »prvi krog« svojih
obiskov med Slovenci v Italiji — obiskal
je slovensko manjšino na Tržaškem. Te-
mu obisku bosta sledila še obiska pri
slovenski manjšini v goriški in videmski
pokrajini.

Dr. Dular je med drugim obiskal Slov.
stalno gledališče v Trstu, Inštitut Slori,
uredništvo PDK, Radio Trst A, DSI, SSO
idr. Srečal se bo tudi s slovenskimi žu-
pani in duhovniki.

V iskanju novih odnosov

V Nabrežini sta se v četrtek, 28. junija,
srečali zastopstvi deželnih vodstev Slo-
venske skupnosti (SSK) in Sveta sloven-
skih organizacij (SSO) pod vodstvom de-
želnega tajnika SSK Iva Jevnikarja in
predsednice SSO Marije Ferletič.

Srečanje je bilo posvečeno obširni raz-
pravi o odnosih med različnimi politič-
nimi in družbenimi komponentami v za-
mejsstvu ter med matico in zamejstvom.
Na dnevnem redu je bilo tudi vprašanje
vladnega osnutka zaščitnega zakona za
Slovence.

Obe Nemčiji finančno združeni

V nedeljo, 1. julija sta obe Nemčiji
uvredili enoten denar in zahodne marke.
Ta je sedaj edino plačilno sredstvo tako
v Zvezni kot v Demokratični nemški re-
publiki. S tem je pravzaprav Nemčija de-
jansko že združena.

nato ustava. Albanci na Kosovu so se te-
mu uprli. Referendum so bojkotirali skoro
vsi v celoti.

Albanski delegati v Skupščini so se tu-
di hoteli zbrati in glasovati na rednem
zasedanju. Toda srbska policija jim je to
preprečila ter zaprla dohode v Skupšči-
no v Prištini. Zato so se poslanci zbrali
na ulici pred Skupščino in tam izglaso-
vali izjavo, da Kosovo mora biti ena iz-
med republik FLRJ in ne več le avto-
nomna pokrajina, še manj pa kak protek-
torat Srbije.

Oba dogodka, tako slovenska deklaraci-
ja kot tudi nastop albanskih delegatov,
sta presenetila vso jugoslovansko javnost,
posebno še Srbe. Kakšna bo reakcija,
bodo pokazali prihodnji dnevi in tedni.

V SRBIJI

Tudi v sami Srbiji ni miru. Tam so v
nastanku politične stranke, ki pa niso vpi-
sane, torej niso priznane, ker Milošević
tega neče. Toda 13. junija so se zbrali
pristaši vseh strank opozicije na veliki
demonstraciji v Beogradu. Nekaj časa je
vse mirno potekalo, policija je celo sim-
patizirala z manifestanti; nato so nastopili
specialni oddelki policije ter začeli pre-
tepati demonstrante. Gumijevke so udar-
jale na vse strani.

In memoriam Jožeta Juraka

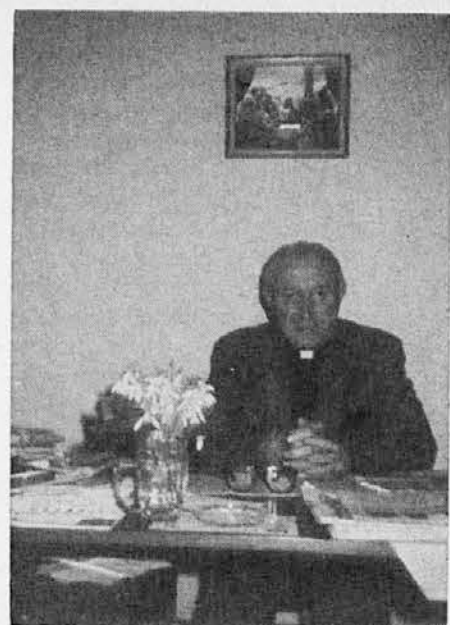
V soboto, 7. julija bo poteklo
eno leto, odkar je v Gospodu za-
spal g. Jože Jurak. »V Gospodu
zaspal« ni samo lepa fraza, tem-
več resničnost, saj je g. Jurak od-
šel od nas v spanju v hotelu v
Banja Luki. Ko ga zjutraj ni bilo
iz sobe, so ga šli buditi in našli,
da je v spanju — on duhovnik —
odšel k Velikemu Duhovniku Kri-
stusu.

G. Jože se je zapisal v našo pri-
morsko, zlasti še v našo goriško
stvarnost kot duhovnik in kot
časnikar. K nam je prišel iz Ar-
gentine, kjer se je že uveljavil kot
kaplan in kot sodelavec pri reviji
»Duhovno življenje«. Toda želel
je vrniti v Evropo, da se sreča
s svojo mamo in bratom, ki sta
ostala v Sloveniji, dočim se je on
bil umaknil s tolikimi drugimi v
Argentino.

Prišel je in se nastanil v Gorici.
Bilo je v januarju 1962. Zadnjo
nedeljo tistega meseca smo imeli
v Katoliškem domu prireditve za
katoliški tisk. Zapadel je sneg.
Po Drevoredu XX. septembra sem
ga spremljal v Katoliški dom. Ve-
sel je bil, razigran, zgovoren kot
vedno. Pa sem mu rekel: »Jože,
pridi k nam in ostani pri nas.«

Naslednje leto se je to res zgo-
dilo. Gorica mu je ugajala, ljudje
tudi. Začasno je bival v Zavodu
sv. Družine. Osebnost sem računal,
da bo prevzel skrb za mladino in
mene razbremenil. Toda izkazalo
se je, da je bolj primeren za čas-
nikarja. Tako je prevzel urejanje
Katoliškega glasa. Za tako delo
je imel veselje in tudi potrebne
darove. Saj mu je pero gladko
teklo, misel je bila jasna, žrtev
se ni bal. Tudi ni vprašal, koliko
honorarja bo dobival.

V tem času je prijel za delo
tudi na župniji in sicer v Gabrjah
in na Vrhu. Preselil se je tja in
se od tam vozil v Gorico na Pla-
cuto. Nič mu ni bilo pretežko.
Časopis je postal njegov: pisal je,
urejal, korigiral in lomil strani.
Ob ponedeljkih sva se navadno
srečavala, pregledala dopise in
članke, ki so prispeli.

Naredila sva tudi kake progra-
me za naprej. Skušala sva pridobi-
ti tudi kake laike. Nekaj časa
je šlo, potem pa smo se razšli.
Odstopili so iz preprostega raz-
loga, ker se nismo ujemali glede
diktatur. Nama se je npr. zdela Pi-
nochetova vojaška diktatura v Či-
lu manj nevarna kot nastajajoča
komunistična v Vietnamu. Danes
vidimo, kako je to bilo res: Čile
je znova demokratična republika,
Vietnam pa tiči v vsestranskem
objemu stalinizma.

To je nekaj spominov na prijate-
lja Jožeta. Pred letom dni je
skupaj s tržaškimi romarji odpo-
toval na obisk po Dalmaciji, tudi
v Medjugorje. Ves čas je bil vesel
in dobro razpoložen, kot so mi
pravili. Še zadnji večer je pove-
čerji preživel v prijateljskem
kramljanju.

»Repentina mors sacerdotum
sors«, nenadna smrt je usoda du-
hovnikov, pravi pregovor. Pri g.
Juraku se je uresničila. Imel je
to srečo, da so ga mrtvega prepe-
ljali v njegovo Novo mesto in po-
kopali ob materi in bratu.

Mi, ki smo ostali, skušajmo na-
daljevati njegovo delo in poslan-
stvo za blagor Cerkve in božjega
ljudstva. Gospodu Jožetu je Bog
že bil bogat plačnik.

K. HUMAR

V PROTITOKU

Delo plemeniti človeka

Delo je ljubezen, ki je postala vidna, pravi Gibran.

Pa se samo za dobrih sto let ozrimo v preteklost. Pred sabo bomo zagledali množico otrok, ki polovico dneva prebijejo v zatohlih tovarnah in rudnikih. Gotovo oni dela niso okusili kot izraz notranjega bogastva, ampak kot dejanje neizmerne izkoriščanja, tudi za ceno njih mladega življenja, ki ni bilo kos nečloveškim razmeram.

Ni pa nam treba gledati nazaj, da odkrijemo izkoriščanje ljudi za dosego čim večjega bogastva nekaterih.

V samem Trstu je veliko število tujih delavcev, zlasti iz sosednje Jugoslavije, ki pridejo iskat zaslužka. Ti ljudje so pripravljani prijeti za katero koli delo, tudi tako, ki se nam zdi ponižujoče. Pri tem pa pozabljamo, da je vsako pošteno delo vredno našega spoštovanja in spoštovanja tistega, ki ga opravlja.

Ti ljudje so v rodnem kraju pustili ženo in otroke; in pridejo v tujo zemljo med tuje ljudi. Ob prvem stiku z njimi me je zbudila njihova trdota in njihova neprijaznost. Ko pa smo podrl zid nezaupanja, sem na njih obrazih videla nasmeh in sproščenost...

Veliko trpljenja je v teh ljudeh, ki so zavoljo socialnih razmer prisiljeni živeti drugje, ki so prepuščeni neusmiljeni volji in izkoriščanju bogatejšega sveta! Kljub vsem oviram pa kažejo zdravo zavzetost in doslednost, ki sta potrebni pri vsakem opravilu. Ne tarnajo, se ne pritožujejo nad razmerami, niso mehkužni.

Ob tem se pojavlja vprašanje: Kaj mi pomeni dostojanstvo človekove osebe?

Človekovo dostojanstvo je najdragocenejša dobrina, ki jo v sebi nosi človek. Zato človek ne velja za to, kar »ima«, ampak za to, kar »je«.

V moči osebnega dostojanstva je človeško bitje velika vrednota in kot takega ga moramo tudi upoštevati. Ko pa imamo človeka pred seboj, naše merilo ni več njegova enkratnost, ker v resnici potrebnejši in šibkejši ljudje postajajo vedno bolj predmet, sredstvo, stvar...

Osebnost dostojanstva je tudi temelj enakosti med vsemi ljudmi. In iz tega temelja izvira absolutna nesprejemljivost vseh diskriminacij in krivic, ki pa v civiliziranem svetu vedno bolj žalijo človeško družino. Na vsakem koraku je »tujec« gledan kot »posebnež« in zato ga kot takega tudi obravnavamo. Ali ne bi bilo treba počlovečiti naše miselnosti?

Toliko govorimo o solidarnosti. Ne bomo je pa doživeli, dokler ne spoznamo, da je tudi ona hči človekovega dostojanstva, da se dialog in skupnost rodita med ljudmi, katerih bistvo je »biti«, ne pa »imeti«.

Imeti pravi ednost do človeka, ki govori drugačen jezik, ki ima drugačne navade pa pomeni stopiti v njegovo življenje vsaj za eno minuto. In od tiste minute dalje se začne rojevati spoznanje, resnica; sebičnost in egoizem pa splahnit.

Zato smo vsi dolžni, da po svojih močeh olajšamo ali celo preprečimo nepotrebno trpljenje, sad krivic in ponižanja.

Ana

PRIČEVANJA

Nezaželeni in nesigurni

»Ko sem se peljal v Bari, sem se spomnil na nekaj, kar se je zgodilo tam v daljnem letu 1944 ali morda celo v začetku leta 1945. S starši smo bili v Rimu. Prišla je v Rim partizanska vojaška misija. Politični komi (uradno naborni oficir) je bil Uroš Kraigher. Brat ga je dobro poznal, saj je kot gimnazijec stanoval dolga leta pri gospe Kraigherjevi. Zvečer se je Kraigher večkrat pogovarjal z bratom in s starši. Povabil je brata in posebej očeta, naj prideta v partizane. Ob neki priliki, ga je oče vprašal, če partizani res likvidirajo nezaželene ali nesigurne ljudi, potem ko ti pridejo čez Bari na otok Vis. Uroš Kraigher mu je odgovoril, da vsakogar točno prekontrolirajo v Barju, potem vse prepeljejo na Vis, tam kakšnega posameznika likvidirajo, ker pač pod očmi angleške vojne misije ni mogoče likvidirati vseh, z Visa pa potem prepeljejo ljudi v Hercegovino, kjer pride še do ostalih likvidacij.«

Jošt Zabkar

(Zaliv 1988, št. 1/4, str. 67-68)

Valdostanski senator Dujany gost Slovenske skupnosti

SSK je imela v ponedeljek, 25. junija, v gosteh v Trstu valdostanskega senatorja Cesarja Dujanya. Gre za politika, ki je z drugimi senatorji narodnih manjšin podpisal zakonski predlog o globalni zaščiti Slovencev, ki ga je pripravila SSK. Zda pa je član ožjega odbora Komisije senata, ki preučuje vladni (Maccanico) zaščitni osmutek in ostale predloge s tega področja.

Ker je ožji odbor začel s delom, je SSK povabila senatorja na srečanje z deželnim tajništvom in pravno komisijo za razpravo o popravkih, ki jih je treba vnesti v vladno besedilo, če naj bo sprejemljivo za manjšino.

Ob tem je SSK priredila dobro obiskano tiskovno konferenco, na kateri je predstavila svojo kritično analizo Maccanicovega zakona in predlagana dopolnila in popravke, kar predstavlja debel snopič gosto tipkanega gradiva.

Na tiskovni konferenci je senator Dujany spregovoril o svoji zavzetosti v korist Slovencev, pri čemer je izhajal iz svojega krščansko personalističnega prepričanja in iz solidarnosti med manjšinami.

SSK pa je poudarila, da so njeni popravki prispevek k izboljšanju vladnega osnutka. Temeljne kritike in predlogi, ki so bili že objavljeni, pa so v svojem bistvu precej sorodni osnovnim stališčem ostalih komponent v slovenski narodnostni skupnosti, zato je treba o osrednjih točkah zaščitnega zakona zagovarjati čim bolj enotna stališča.

Tiskovne konference sta se poleg strankinih predstavnikov in časnikarjev udeležila tudi predsednica SSO Marija Ferletič in tajnik SKGZ Duško Kale.

Cerkev v zadnjem desetletju

Vatikansko glasilo »L'Osservatore Romano« prinaša poročilo o številčnem stanju, rasti ali padanju in sicer 476 več kot pred desetimi leti. Leta 1988 je bilo 401.930 duhovnikov in sicer škofijskih 254.796 in redovnih 147.134. Še vedno močno prevladuje število duhovnikov v Evropi. Sicer pa je v desetih letih število duhovnikov padlo za 4 %. Razveseljiv je podatek, da se je v teh letih vrnilo 337 odpadlih duhovnikov. Število škofijskih novomšanikov je v teh letih stalno raslo, pri redovnikih pa šele zadnja leta.

Zaključna ocena bi bila, da pomen evropskih in severnoameriških katoličanov v Cerkvi pada, istočasno pa raste na vseh ostalih področjih sveta.

Število pastoralnih središč je v desetletju poraslo za 51.642 enot. Cerkev ima sedaj 4.126 škofov in sicer 476 več kot pred desetimi leti. Leta 1988 je bilo 401.930 duhovnikov in sicer škofijskih 254.796 in redovnih 147.134. Še vedno močno prevladuje število duhovnikov v Evropi. Sicer pa je v desetih letih število duhovnikov padlo za 4 %. Razveseljiv je podatek, da se je v teh letih vrnilo 337 odpadlih duhovnikov. Število škofijskih novomšanikov je v teh letih stalno raslo, pri redovnikih pa šele zadnja leta.

Zaključna ocena bi bila, da pomen evropskih in severnoameriških katoličanov v Cerkvi pada, istočasno pa raste na vseh ostalih področjih sveta.

Novi moskovski patriarh

Po smrti patriarha Pimena je zbor ruske pravoslavne Cerkve izvolil na njegovo mesto leningrajskega metropolita Alekseja. Novi patriarh je po rodu Estonec in se je rodil leta 1929. Leta 1961 je bil izvoljen za škofa v Tallinu, glavnem mestu Estonske. Kasneje je bil izbran za metropolita v Leningradu.

Novi patriarh je velik pobudnik ekumenizma in poznan v zahodni Cerkvi, saj je že obiskal Rim in se udeleževal skupnih konferenc evropskih Cerkva. Doma ga čaka prenova ruske pravoslavne Cerkve, ki se zaradi perestrojke živahno prebujajo. Tako beležijo dosti večje število krstov kot v preteklosti, tudi dvakrat, trikrat večje. Drug problem so odnosi z uniati v Galiciji. Ti hočejo, včasih tudi s silo, da se jim vrnejo njih pravice in cerkveno premoženje, ki jim je bilo odvzeto. Tako papež kot ruski pravoslavni škofje pozivajo k mirni poravnavi sporov.

Kot leningrajski metropolit je patriarh Aleksej sprejel tudi slovenske romarje, ko so bili v Rusiji leta 1988.

DUHOVNA MISEL ZA 14. NAVADNO NEDELJO

»Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen«.
(Mt 11, 29)

Ce bi nas kdo vprašal, zakaj je prišel Jezus na svet, bi bil verjetno naš odgovor katekizemski, da nas je prišel odrešiti s svojim trpljenjem in daritvijo na križu. Odgovorili bi sicer pravilno, vendar še ne popolno. Jezus je namreč prišel, da nas uči živeti po božji volji. Kakšno je življenje resničnega kristjana nam je pokazal s svojim zgledom.

Jezus nas je povabil, naj se učimo od njega, ker je »krotak in iz srca ponižen«. Njegove besede nam odkrivajo, da se težave in problemi človeka ter družbe kot celote, ne morejo reševati s teptanjem pravic svojega bližnjega in nasiljem, temveč z medsebojno ljubeznijo, razumevanjem, spoštovanjem in vzajemnostjo.

Nobenemu človeku ne gre gladko z življenjem tega sveta. Na svoji poti se srečujemo s trpljenjem, nerazumevanjem, s težavami, razočaranjem, neuspehi, dvomi, sovraštvom... Kako blagodejno in tolažilno zvenijo zato Jezusove besede: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vas bom počivil« (Mt 11, 28).

MILAN NEMAC

Mednarodno pisateljsko srečanje v Brezah na Koroškem

Mednarodno pisateljsko srečanje v Brezah na avstrijskem Koroškem, ki ga je med 25. in 27. majem že devetnajstič priredilo koroško pisateljsko društvo, je letos potekalo v bistveno spremenjenih evropskih kulturno-političnih okoliščinah. Te so se zrcalile v vseh referatih in diskusijah. Nad šestdeset pisateljev iz Avstrije, ZR Nemčije, Vzh. Nemčije, Švice, Francije, Luksemburga, Italije, Madžarske, Poljske, Češkoslovaške, Jugoslavije — in prvih po 60 letih — iz Romunije je razpravljalo o treh velikih temah, ki ta čas zaposlujejo tudi visoko politiko: o nemško-nemškem združevanju, o demokratskih reformah v nekdanjih komunističnih državah ter o onesnaževanju in uničevanju naravnega okolja.

V uvodnem literarnem branju je švicarski avtor Frank Geerk predstavil svoj roman »Diktatorjeva smrt«. V načinu parabole opisuje konec nekega tirana, ki zelo spominja na nekdanjega romunskega voditelja Ceausescuja. Romunska pisateljica Nora Juga je spregovorila o svobodi kot o velikem problemu, s katerim so nenadoma soočeni avtorji iz nekdanjih držav »realnega socializma«. Ko je odpadel njihov boj proti skupnemu sovražniku — zatiranju in cenzuri, so se znašli v vakuumu (popolni praznini), iz katerega sa bodo osvobodili le s pomočjo nove kulturno-politične filozofije.

Avstrijka Waltraud Friz je predavala o literaturi in njenem odnosu do problematike uničevanja naravnega okolja. Na to predavanje po sta navezala svoja izvajanja še dva referenta, Luksemburčan Rolph Ketter in Lužiški Srb Jurij Koch, ki živi v Nemški demokratični republiki. Prvi je na etično poglobljen način razmišljal o onesnaženem okolju, umirajoči naravi, atomski katastrofi ter razvil tezo, da smo vsi v nevarnosti, a kljub temu ne spreminimo naših napačnih življenjskih načinov. Jurij Koch je na subtilen način poročal o propadu rudnikov rjavega premoga v vzhodnonemški Lužici. Rezultat nekdanje industrijske razrasti na račun narave in zdravega okolja so sedaj zapuščeni revirji in propadajoče vasi, brezposelnost in zaskrbljen, zmedeni prebivalci.

Kaj naj stori pisatelj v tej situaciji? Nemško pišeči Luksemburčan Rolph Ketter je menil, da ne more narediti nič drugega, kot da poroča o krizi, v kateri se je znašlo človeštvo in njegova civilizacija. V tem pesimizmu pa je skrit tudi drobec optimizma, namreč pot v etično preoblikovanje zavesti z bistveno večjim spoštovanjem naravnih danosti življenja.

Zelo odmevni sta bili predavanja Wernerja Lierscha iz Nemške demokratične republike in Klause Colberga iz ZR Nemčije. Čeprav je prvi poročal o »nemški zavesti pri Heinrichu Mannu«, drugi pa o političnem preobratu v komunističnih državah, sta oba referata izzvenela v soočanju z dvorezno psihološko problematiko nemškega združevanja. Lierschu, ki je skušal braniti nekatera stališča nekdanje uradne vzhodnonemške kulturne politike, so ugovarjali mnogi pisatelji iz vzhodnih in zahodnih držav.

Letošnjega pisateljskega srečanja v Brezah na Koroškem se je udeležilo tudi veliko slovenskih avtorjev, ki so aktivno posegali v diskusije. Iz osrednje Slovenije so prišli Branko Hofman, France Filipič, Bogdan Pogačnik, Jaro Dolar, Polonca Kovač in Anja Uršič. Navzoči so bili tudi v Avstriji živeči slovenski pisatelj, koroški pesnik in urednik Andrej Kokot, predvajalec Peter Kersche ter Milena Merlak in Lev Detela z Dunaja.

Tudi letos je srečanje v Brezah na široko odmevalo v javnosti, saj je v novih srednjeevropskih političnih razmerah osta-

lo razpoznavni znak kritičnega in razumnega spoznavanja ob upoštevanju človeških različenosti v okvirih mednarodne solidarnosti.

Lev Detela

Srečanje SSK z ministrom dr. R. Pirnatom

Ko je bil 26. junija v Trstu novi slovenski pravosodni minister prof. dr. Rajko Pirnat, ga je Slovenska skupnost zaprosila za srečanje. Delegacija SSK je ministru prizakazala položaj Slovencev v Italiji in vlog slovenske stranke. SSK tako nadaljuje s svojo pobudo seznanjanja novih najvišjih predstavnikov v Sloveniji s to problematiko.

Prisrčni in obširni razgovor je zaobjel še nekatera aktualna vprašanja v Sloveniji, kot so pripravljanje nove ustave, popravljanje krivic iz polpreteklosti, urejanje državljanstva ipd.

Minister dr. Pirnat je predstavnikom SSK prikazal svojo zavzetost za reševanje odprtih vprašanj slovenskih manjšin v zamejstvu in italijanske ter madžarske manjšine v republiki Sloveniji. Podrobno je obrazložil »jezikovni incident« v slovenskem parlamentu v zvezi z rabo srbohrvaščine pri nastopu predstavnika JLA. SSK je ob tem izrazila obžalovanje, da je prišlo tudi v zamejstvu do izkrivljenege tolmačenja tega dogodka, in se zavzela za polno uresničevanje slovenske suverenosti.

JOZKO KRAGELJ:

Moje celice

V Družini so letos izhajali kot podlistek spomini Jožka Kraglja »Moje celice«. Gre za spomine in opise njegovih doživljanj v partijskih zaporih Slovenije od Tolmina, mimo zaporov v Ljubljani, v Mariboru, Novem mestu, na Igu, v Škofji Loki. V sedmih letih in pol zaporniškega življenja je prehodil in okusil skoro vse tedanje zapore političnih jetnikov, saj so duhovniki spadali med »politično nevarne sovražnike«.

»Moje celice« so zbudile veliko zanimanje med bralci, ker gre za avtentično pričevanje duhovnika, ki je vse to doživel in nato v lepo tekočem slogu opisal, brez sovraštva, brez retorike, brez olepšavanja ali pretiravanja in vpletel tudi kak hudo mušno noto v življenju zapornikov, saj se tudi v zaporih lahko kaj prijetnega zgodi.

Kot bralci Družine vedo, so »Moje celice« tudi galerija oseb ter imen. Spominja se svojih zasliševalcev, sodnikov, paznikov ter jih imenuje vse po imenu. Naj ostanejo tam za zgodovino, kot poznamo imena preganjancev in sodnikov prvih kristjanov in poznejših tudi. Še več pa je imen arestantov in jetnikov, s katerimi je delil usodo. Tudi ti so v knjigi s svojimi imeni. Med njimi so posebno številni duhovniki, ker je bil zlasti zadnja leta jetništva v skupini duhovnikov, ki so gradili stanovanjske bloke v Ljubljani, pa jezove na Savi, obdelovali polje na Igu in opravljali še marsikaj drugega.

Značilno je, da v knjigi ni pesimizma, ni kakega obupavanja, temveč veliko zaupanja v Boga in v molitev ter v Mater božjo.

Knjigo je izdala Družina in so v njej tudi razne fotografije, ki dopolnjujejo pripoved.

Tudi ta knjiga sodi med »pričevanja«

(r+r)

Bralci pišejo

Zakaj tako?

Prejeli smo s prošnjo za objavo.

Starši letošnjih birmancev s Kontovela se še ne moremo rešiti občutkov tesnobe in ponižanja, s katerimi smo odhajali od obreda sv. birmine na Opčinah v soboto, 23. junija.

Ko nam je bilo pred približno tremi meseci sporočeno, da bodo naši otroci birmani na Opčinah, nam je bilo sicer žal, da ne bo enajsterica naših otrok deležna tega zakramenta v cerkvi v lastni vasi, vendar smo se brez posebnega ugovarjanja podredili tej odločitvi, saj smo se dobro zavedali, da ne moremo razpolagati s časom g. škofa. Navsezadnje bi bila to lahko še priložnost za navezavo prijateljskih stikov med soletniki različnih vasi. Bili smo prepričani, da bomo med openske birmance sprejeti povsem enakopravno in da se bomo ob koncu slovesnosti lahko še zahvalili za gostoljubnost openskemu župniku in ostalim gostiteljem.

Kako smo bili v teh naših pričakovanjih razočarani v soboto, 23. junija! Odhajali smo z občutkom, da smo bili le nezaželen privešek, ki je prišel motiti opensko natančnost in popolnost. Sicer je v zadnjih tednih že marsikaj dajalo slutiti tak razplet dogodkov: nihče nas ni povabil na kak skupen sestanek, za nas ni bilo nobenih natančnih navodil v zvezi z obredom (ki so jih drugi birmanci dobili), nihče nas ni uradno povabil na vajo pred sv. birmo, čeprav nam je domači župnik že več časa napovedoval tako srečanje. Res je, da so bili naši birmanci in njihovi botri prisotni na »generalki« v petek popoldne, a do tega je prišlo le zaradi osebnih stikov med starši birmancev. A smo kljub temu upali, da bo vsaj obred izpadel v duhu enakopravnosti. Ko je g. Pohajač na »generalki« povedal, kako se bodo birmanci s svojimi botri predstavili g. škofu, nam še na misel ni prišlo, da bo to veljalo le za »openske« birmance. A na žalost je bilo prav tako! V soboto je po svečani poimenski predstavitvi posameznih domačih birmancev g. Pohajač v oklepaju omenil, da je v cerkvi še enajst birmancev s Kontovela in dve birmanki od Sv. Ivana. Sprašujemo se, ali je bilo res umestno tako podčrtati ekskluzivnost openskih birmancev. Podelitev sv. birmine bi morala vendar biti moment duševnega in razpoloženskega sozvočja vseh otrok! Nam pa se je zdelo, da se hoče g. Pohajač ograditi od ostalih birmancev (toda zakaj prav od birmancev?). Izgovor, da ni poznal imen naših birmancev, je povsem nesprejemljiv, saj so bile priprave na sv. birmo dovolj dolge, da bi se do njih lahko dokopal (in končno je bilo v petek popoldne dovolj priložnosti, da bi za imena vprašal otroke same ali pa njihove botre).

Da bi bila mera polna, je sledilo na koncu še podeljevanje daril domačim birmancem s ponovnim svečanim poimenskimi apelom: to je samo na sebi lahko nekaj povsem legitimnega, toda spet je izpadlo demonstrativno in naši otroci so se še enkrat čutili zapostavljeni!

Ne bi tu razlagali, kako so otroci v teh letih v obdobju največje občutljivosti. Centralizacija obreda na Opčine je bila zanje lahko povsem razumljivo dejstvo. Nerazumljivo pa je, zakaj so morali oditi domov z občutki tesnobe in z izkušnjo teatralnega razlikovanja. Tak neprijazen okvir, ki ga je — o tem smo prepričani — prečastiti g. škof gotovo spregledal, lahko negativno vpliva na odnos občutljivejših birmancev do Cerkve! Režija, ki je pripeljala do tako neprijetnega razpoloženja med delom prisotnih, je po našem mnenju razvrednotila krščanski okvir, katerega ključni element bi morala biti tudi dobrohotnost in gostoljubnost.

Ob koncu obreda so se tudi nekateri openski starši strinjali z nami in so povsem opravičevali naše razburjenje; mislimo, da so se mnogi zavedali, da nam je bila storjena krivica, ki jo bo težko popraviti. Lahko rečemo le to, da bomo v bodoče vsaj dvakrat premislili, preden bomo poslali svoje otroke k sv. birmi v drugo vas, še zlasti pa na Opčine.

Kontovel, 20. junija 1990

(Sledijo podpisi enega ali obeh staršev vseh birmancev).

Za članek odgovarja: Slava Stare, Kontovel 112, Trst (tel. 225304).

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

Iz podzemskega Krasa

Kako bi se glasila uvertura Dantejevega Pekla, ko bi danes njegov avtor mogel občudovati razbesnelo valovje skozi fantastične divjine podzemskega sveta Škocjanskih jam?

Ob dokumentarcu, ki ga je izdelal Videostudio kvalificiranih profesionalcev smo bili priča herojskemu pogumu jamarjev z obeh strani meje. Barvni film je bil na ogled v kongresni dvorani Pomorske postaje 18. junija zvečer. Po tesnih žrelih v neznanske prepače, vratolomno plezanje jamarjev ter spuščanje po vrvi v oglušujoče bobnenje vode, zmoro samo mladostna zagnanost raziskovalcev. Podpisani je kar sapo jemalo od strahu: zdaj, zdaj bo tu katastrofa! Film je popestren z domačo folkloro iz Ilirske Bistrice, da se duh nekoliko odpočije po prestopu strahu divjih brzic reke iz brezna v brezno.

Kot znano izvira reka pod najvišjim vrhom slovenskega Krasa — Snežnikom (1796 m) pod imenom Reka. Po 50 km zunanega toka ponikne med skalnate stene podzemlja in si skozi nadaljnjih 7 km utira pot, dokler ne prihrumi do 100 metrov globokega brezna veličastne Škocjanske jame. Od tu se valj naprej še dva kilometra, dokler popolnoma ne izgine v

skrivnostne globine.

Naši jamarji so do sedaj preiskali in redno zabeležili okrog pet tisoč kraških jam. Sodiijo pa, da je to komaj 10 odstotkov še neodkritih jam celotnega kraškega ozemlja. To potrjuje dejstvo, da se vsako leto odkrije do 60-70 novih votlin. Ostalih 40 km podzemskega toka reke Reke, ki prihaja na dan v treh velikih izvirih pri Devinu (20 km od Trsta) z imenom Timava, je povsem neznanih. Izjemoma je reka vidna v 329 globokem breznu pri Trebčah na kraški planoti, a se ponovno skriva v nedostopno podzemlje.

Bojan Brezigar je poleg drugih predstavnikov pozdravil številno občinstvo v obeh jezikih ter v obeh jezikih tudi obrazložil potek tega dokumenta v režiji Gianpaola Penca.

Bil je res čudovit film, ki bi si ga želeli ogledati morda v še bolj izpopolnjeni obliki. Niagarski slapovi so resda imenitni, kot so Škocjanske jame pa ni enakih na svetu. Njih dražljiva skrivnost nudi še veliko presenečenj, zato je upravičena njena zaščita pod okriljem Unesca.

F. V.

Prezirana „Draga“ se uveljavlja

Prejel sem zadnjo številko Mladike (5/6-90). Rewiji je priložen program prihodnjih študijskih dni »Draga 90«, ki bodo petindvajseti. Takoj sem opazil, da so predavatelji že napovedani. Kar vrsto let so jih predstavili še prvi dan »Drage«. Zakaj? Kolikor vem, se je dogajalo, da so bili predavatelji iz Slovenije bolj ali manj uradno »obveščeni«, naj odpovedo prisotnosti. Sedaj se vidi, da ni več te nevarnosti.

Opazil sem še drugo zanimivost. V prilogi Mladike je precej slik udeležencev preteklih let. In glej! Med njimi je kar vrsta ljudi, ki imajo danes odgovorna mesta v slovenski vladi: prof. Lojze Peterle, predsednik slovenske vlade, prof. Andrej Capuder, sedaj minister in Jože Stiglar, sedaj ljubljanski župan. Tudi med predavatelji preteklih let je več sedanjih uglednih političnih osebnosti: dr. France Bučar, predsednik slovenskega parlamenta, že omenjeni dr. Andrej Capuder, Ciril Zlobec, član predsedstva Slovenije. V Drago je prihajala še vrsta drugih sedanjih političnih osebnosti, ki jih fotograf ni ujel v svojo kamero.

Prof. Jože Peterlin z zadovoljstvom gleda iz večnosti na sadove, ki jih je verjetno vsaj delno pomagala pripravljati od njega zamišljena »Draga«.

Zakaj naslov »prezirana Draga«? Ker je bila res prezirana. Tržaški slovenski dnevnik je bil do nje, zlasti prva leta, izredno kritičen. Za »Drago« ni imel dobre besede, pač v soglasju z uradno politiko v Sloveniji. Šele zadnja leta je bilo poročanje bolj obširno in objektivno, čeprav nikoli naklonjeno.

—ko

Štirje beneški srebrnomašniki

Ko te dni obhajamo razne mašniške jubileje in nove maše, se veselimo z rojaki v Slovenski Benečiji, ki slavijo štiri srebrne maše. Jubilarji so Mario Gariup, Dionisio Mateucig, prof. Marino Qualizza ter Božo Zuanella.

Vsi štirje so se rodili v raznih vaseh Benečije in jih je posvetil nadškof Zaffonato na praznik sv. Petra in Pavla v videmski stolnici leta 1965. Vseh novomašnikov je bilo tisto leto 18, od teh kar štirje iz Benečije. Ne prej ne pozneje ni bilo v nem letu toliko beneških novih mašnikov.

G. Emil Cencig, ki z veseljem poroča o tem duhovniškem jubileju sobratov Benečanov, pa z žalostjo nadaljuje: Od leta 1965 je bila še samo ena nova maša v Benečiji leta 1966, od takrat dalje ni bilo nobene več in tudi v bogoslovju ni nobene beneškega bogoslovca. Pred 25 leti je imela šempetrska dekanija 29 duhovnikov za 12 tisoč prebivalcev, danes ima 10 duhovnikov za 6 tisoč prebivalcev. Prihodnost za Benečijo ni lepa v nobenem oziru.

Srebrnomašniki so v službi: g. Mario Gariup od 1975 župnik v Ukvah; g. Dionizij Mateucig je od 1979 župnik v Sappadi (Karnija); g. Božo Zuanella vodi od 1975 župnijo v Trčmunu in upravlja še druge vasi. Je reden sodelavec lista Dom.

Msgr. Marino Qualizza je profesor teologije v videmskem bogoslovju. Studiral

je v Rimu na Gregorijani, bil nekaj let župnik stolniške župnije v Vidmu, ob nedeljah hodi pomagat k Sv. Mariji v Dreki, ki je brez dušnega pastirja. Med drugimi je tudi odgovorni urednik glasila Dom ter skrben sodelavec.

Vsem jubilarantom iskrene čestitke goriških in tržaških sobratov, posebej še čestitke in voščila našega lista, ki vrši podobno poslanstvo kot Dom v Benečiji.

Srečanje koroških in primorskih kulturnih organizacij

Prejšnji teden so se sestali v Zabnicah predstavniki Krščanske kulturne zveze (KKZ) iz Celovca, Slovenske prosvete (SP) iz Trsta in Zveze slovenske katoliške prosvete (ZSKP) iz Gorice in se dogovorili o kulturnem sodelovanju med Koroško in Primorsko.

Najpomembnejše kulturne prireditve bodo v jeseni, ko se bodo vršili četrti Koroški dnevi na Primorskem. Začeli se bodo v soboto, 6. oktobra s srečanjem in nastopom gojencev koroške glasbene šole in članov slovenskega centra za glasbeno vzgojo »E. Komel« iz Gorice. Sledile bodo razne prireditve, ki se bodo odvijale cel teden v raznih krajih naše dežele. Mogočen zaključek Koroških dnevov pa bo v nedeljo, 14. oktobra s kantato o Kralju Matjažu, pri kateri sodeluje 130 pevcev, solistov in orkestrašev.

★

Čestitke

Slovenska skupnost je naslovila na predsednika parlamenta dr. Franceta Bučarja naslednjo spomenico:

Dragi gospod predsednik!

Ob zgodovinskem koraku, ki ga je v zvestobi stoletnemu snu slovenskega naroda danes opravil parlament, izrekamo iskrene čestitke in najtoplejša voščila vam kot predsedniku demokratičnega predstavništva Republike Slovenije in pa ostalim članom slovenskega parlamenta, ki so znali najti izjemno široko večino ob vprašanju, ki je življenjskega pomena za ves naš narod.

Katoliški duhovniki od leta 1978 do 1988

Število duhovnikov leta 1978: 260.500, leta 1988 pa 254.700. Afrika: 5.500 - 9.100; Severna Amerika 47.500 - 40.900; Srednja Amerika: 8.000 - 9.000; Južna Amerika 14.600 - 17.300; Azija 12.700 - 16.500; Evropa 173.300 - 157.000; Oceanija 2.800 - 2.700.

Evropa izumira na vseh področjih, tudi duhovniškem; v desetih letih se je število duhovnikov znižalo za skoro 16.000. Novi mašniki in istem desetletju: 1978 je bilo posvečenih po vsem katoliškem svetu 5.765 novih mašnikov, leta 1988 pa 7.998. Poklici rastejo v Južni Ameriki, v Afriki in v Aziji, zaskrbnjujoč je padec v Evropi in Severni Ameriki. Raste pa število stalnih diakonov. Leta 1978 jih je bilo 5.562, leta 1988 pa 15.686.

Na splošno raste tudi število bogoslovcev; v desetletju so poskočili od 62.000 na 92.000. Seveda ni po vseh krščanskih deželah enako, najbolj občuten padec je v tem oziru v Sev. Ameriki. Padec rojstev pomeni tudi padec poklicev.

Srebrna maša v Barkovljah

V sredo, 4. julija so se barkovljanski verniki zbrali okoli svojega župnika don Elia, ki je istega dne praznoval 25-letnico mašniškega posvečenja.

Don Elio Stefanuto, župnik cerkve sv. Jerneja v Barkovljah, se je rodil 16. febr. 1938 v Teglio Veneto (Benetke). Po končanem študiju v tržaškem semenišču, na dunajski Filozofski fakulteti ter na Teološki fakulteti Gregorianske univerze, mu je škof Santin podelil mašniško posvečenje 4. jul. 1965.

Bil je nato član škofijskega duhovskega sveta ter profesor na srednji šoli. Pri Sv. Jakobu je bil cenjen sodrnik polnih 14 let. Od 1979 je kaplanoval v Barkovljah in se je s svojo človeško toplino in duhovniškim poslanstvom posvetil zlasti mladini. Škof ga je nato 1. nov. 1984 imenoval za naslednika g. Župančiča, ki je dolgo let z veliko odgovornostjo vodil barkovljansko cerkveno skupnost. Don Elio je nastopil v Barkovljah 16. dec. 1984.

Vsi so ga vzljubili, slovenski in italijanski verniki, saj je pokazal veliko dobre volje in sposobnosti v vodenju in zbliževanju obeh narodnih skupnosti. Potrdil se je za nas Slovence, ki nimamo svojega kaplana, da se je naučil maševati v našem jeziku. Prvič je maševal v slovenskem jeziku 24. julija 1985.

V sredo, 4. julija ob 18. uri je don Elio daroval sv. mašo za slovenske in italijanske vernike. Pri dvojezični maši so peli trije zbori, ki navadno pomagajo pri verskih obredih, med temi tudi zbor »Milan Pertot« iz Barkovlj.

Gospodu jubilarntu želimo iz srca še veliko dušnopastirskih uspehov, pa naj ga Bog ohrani še mnogo let in mu pomaga premagovati vse ovire.

Barkovljanski verniki

Minister Dular se je srečal s tržaškimi duhovniki

Znamenje novih poti politike v Sloveniji je tudi srečanje ministra Janeza Dularja s tržaškimi duhovniki. Do tega je prišlo na Repentabru v soboto, 30. junija. Na tej prelepi točki našega Krasa se je minister srečal z vodstvom Duhovske zveze. Navzoči so bili škof vikar za Slovence dr. L. Škerl, Rudi Bogatec iz Doline, Zarko Škerlj iz Mačkolj, Dušan Jakomin iz Škednja, Vili Žerjal z Opčin, Angel Kosmač iz Ricmanj, domači župnik Tone Bedenčič ter Jože Kunčič iz Sv. Križa.

Razgovor je tekel o nekaterih splošnih vprašanjih duhovniškega življenja in dela zlasti v zamejstvu, saj je znano, kakšno vlogo so odigrali slovenski duhovniki v preteklosti ne samo kot oznanjevalci evangelija, temveč tudi kot zagovorniki pravic Cerkve v Sloveniji ter demokratičnega sožitja v slovenski zamejski družbi.

Gre za vrednote, ki so jih slovenski duhovniki zagovarjali in branili tudi v tisku,

zlasti v tedniku »Katoliški glas«. Ko tržaški dnevnik prinaša to novico, jo komentira: »Odpri so se vrata za tvornejše sodelovanje tudi z duhovniško organizacijo, ki je bilo doslej vedno zanemarjeno, čeprav ima precejšnjo moč.« Priti je moral minister Dular iz Ljubljane, da so nekateri odkrili duhovniško organizacijo, ki »ima precejšnjo moč«.

Janez Dular je izrazil željo, da bi se rad srečal tudi s škofom L. Bellomijem. To gotovo ne bo težko, saj g. škof sprejema vse, ki to želijo.

Konec monopola partije v upravi občine Dolina

Val »perestrojke« je končno dosegel tudi dolinsko občino, kjer je partija na zadnjih občinskih volitvah prvič po vojni izgubila absolutno večino glasov in svetovalcev. Od prejšnjih 11 svetovalcev jih je ohranila le 8. Zavoljo takšnih volilnih izidov se je bistveno spremenilo razmerje sil med strankami. Na osnovi omenjenih izidov so postale možne razne koalicije: DC in PSI (12 svetovalcev na 20), PCI in SSK (11 svetovalcev), SSK, PSI in DC (11 svetovalcev).

Socialisti so kot pogoj za kakršnokoli koalicijo s PCI, zahtevali župansko mesto. Komunisti so se mu po dolgotrajnih pogajanjih odpovedali s težkim srcem. S tem so dejansko odpadle vse druge alternativne koalicije. Tudi SSK se je znašla pred izbiro, ali ostane še naprej v opoziciji in prepusti upravo občine Dolina v nekakšen monopol socialistom in komunistom ali pa se zavzame za razširitev koalicije v troje. Končno je prevladalo politično spoznanje, da se mora spreminjeno razmerje sil odražati ne samo v zamenjavi župana, temveč tudi v doprinosu še drugih domačih političnih sil, predvsem SSK. Na osnovi teh ugotovitev in razmišljanj se je sekcija SSK odločila za oblikovanje tristranske koalicije med PCI, PSI in SSK ob enakem dostojanstvu in enakopravnosti. Izbrala si je eno pomembnejših odborništev in dosegla, da bo njen predstavnik eden od županovih namestnikov, kot določa novi zakon o krajevnih avtonomijah. Poleg tega je v programski dokument vključila vse glavne zahteve iz svojega volilnega programa, med temi ureditev župnišč v Ricmanjih in Boljuncu.

Tako je bil na prvi seji novoizvoljenega občinskega sveta 29. junija v skladu z dogovori izvoljen za župana socialist Marino Pečenik, za ostale odbornike pa Franco Crevatin (PSI), Dionizij Gherbassi (PCI), Sandi Klun in Milan Lovriha (oba neodvisna na listi PCI), Stojan Sancin (PCI) ter Aldo Stefančič (SSK), ki bo tudi eden od namestnikov župana.

Načelnik svetovalske skupine SSK Sergij Mahnič je v glasovalni izjavi poudaril, da se je sekcija odločila za vstop v občinsko upravo z velikim čutom odgovor-

Pevska zbora

FANTJE IZPOD GRMADE
in DEKLIŠKI ZBOR DEVIN
prireja pod pokroviteljstvom občine Devin-Nabrežina revijo

PESEM V ZALIVU

na dvorišču stranskega krila devinskega gradu v petek, 6. julija ob 20.30. Poleg prirediteljev nastopata »Črnuški oktet« iz Črnuč pri Ljubljani in mešani zbor »Mačkoljce«.

nosti za skupni blagor in da nova tristrankarska koalicija in njen program predstavljata pozitivno začetno izhodišče za delovanje v korist vseh občanov brez kakršnega koli razlikovanja. Označil je za nadvse pomemben dogodek, da je tako SSK prvič po vojni prisotna v dolinski občinski upravi.

Nova upravna večina razpolaga dejansko s 14 svetovalci na skupnih 20, kar pomeni, da politično odraža dve tretjini občanov. V opoziciji ostane DC.

Ob tem moramo omeniti, da svetovalec Gombač, izvoljen na listi SSK, ni glasoval za novo koalicijo. V polemični izjavi je dejal, da se ne strinja s sklepom stranke o vstopu v odbor. Zaradi takšnega zadržanja ga svetovalska skupina SSK ne prišteva več med svoje člane.

a.t.

Uspelo srečanje tržaških mašnih strežnikov na Stari gori

V torek 26. junija je avtobus pobiral naše strežnike že ob 6.30 najprej v Domju, potem v Dolini, v Boljuncu, na Katinari, v Bazovici, na Opčinah, na Proseku in v Sv. Križu. Nabral jih je 55. Z njimi je naložil tudi 12 dušnih pastirjev.

V avtobusu je bilo živahno, prijetno in veselo. Na Stari gori smo imeli v dvorani nasproti Marijinega svetišča najprej pripravo na spoved. Vodil jo je frančiškan p. Leopold, ki nadomešča župnika na Proseku. Sledilo je spovedovanje in nato somaševanje, ki ga je vodil škof vikar dr. Lojze Škerl, ki je strežnikom tudi spregovoril. Med drugim jim je razodel našo največjo skrb, tj. za duhovne poklice, saj nimamo na Tržaškem že celih 27 let nobenega fanta, ki bi se odločil za duhovniški poklic. Po maši nas je msgr. Marijan Živic fotografiral pred svetiščem in obljubil, da bo sliko poslal Katoliškemu glasu, če bo uspela.

Kosilo smo imeli v spodnji restavraciji. Domov grede smo si ogledali še Landarsko jamo, starodavno stolnico in tako imenovani hudčev most v Cedadu. Domov smo se vrnili skoraj prezgodaj. V Sv. Križu smo bili že ob 18. uri. Strežniki bi se radi še vozili in še kaj lepega videli. Pa prihodnje leto, če Bog da. Morda bomo šli v Stično.

Tam je bilo vseslovensko srečanje mašnih strežnikov in je somaševanje vodil ljubljanski nadškof. Zbralo se jih je preko tisoč. Pričakujemo, da bodo kake olajšave za prehod otrok čez mejo. Če pa ne, bomo prosili starše, naj jih spremljajo

Klub prijateljstva

Slovenske dobrodelne ustanove v Trstu so v preteklem februarju organizirale prvo družabno srečanje namenjeno starejšim slovenskim občanom. Taka srečanja so se potem nadaljevala vsakih štirinajst dni. Na teh srečanjih je poleg družabnosti in razvijanja prijateljskih vezi bilo poskrbljeno vsakokrat tudi za razgovor in izmenjavo misli med udeleženci in priznanimi izvedenci na psihološkem, zdravstvenem, socialnem in kulturnem področju.

Tovrstna srečanja bodo v poletnem času prekinjena in se bodo zopet pričela prihodnje jesen. V okviru teh pobud je bil organiziran tudi nadvse uspešen poučni izlet na Koroško, kjer so se izletniki seznanili z zgodovinskimi, zemljepisnimi, narodnostnimi in kulturnimi zanimivostmi in problemi te lepe dežele, ki jo imenujemo tudi zibelka slovenstva.

Ob tej priložnosti so se udeleženci in organizatorji dogovorili, da se poimenujejo v »Klub prijateljstva«, in izražena je bila želja, da bi v prihodnjih mesecih dozorele nove vsestranske pobude v prid starejšim rojakom v Trstu. V tem smislu so zaželeni predlogi vsakogar in vabljeni so tudi zainteresirani prostovoljci za sodelovanje in za izpeljavo načrtov.

Klub prijateljstva bo torej zopet začel z rednim delovanjem v septembru, ko bo organiziran tudi že načrtovani izlet v Čedad in v Beneško Slovenijo.

Predvideni izlet za mesec julij v dolino Trente in k izviru Soče pa za sedaj odpade in to na željo nekaterih že prijavljenih udeležencev.

Nasvidenje torej v septembru. - (ib)

PRAZNOVANJE SV. CIRILA IN METODA NA VEJNI

Četrtek, 5. julija

11.00 maša pred oltarjem svetih bratov.

Nedelja, 8. julija

17.30 slovesno somaševanje za duhovne poklice; sledi ekumenska pobožnost v kripti.

Slovesno bogoslužje bo vodil upokojeni beograjski nadškof Alojzij Turk, ki slavi desetletnico škofovskega posvečenja. Z g. nadškofom bodo somaševali gg. slavljenici. Pel bo mešani zbor Rupa-Peč pod vodstvom Zdravka Klanjščka. Zaželeno so narodne noše ter skavtinje in skavti v krojih in da bi prinesli k slovesnosti svoje prošnje.

Vabi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda - Trst

S trga Oberdan vozi ob nedeljah popoldne avtobus na Vejno ob 14.25, 15.35 in ob 16.30. Zadnji povratek ob 19.10.

GORIŠKE NOVICE

Zborovsko tekmovanje »Seghizzi« 1990

Letošnje zborovsko tekmovanje »Seghizzi« bo v Gorici prihodnji teden. Najprej bo od 9. julija znanstveno srečanje za pedagoge in učitelje glasbe na temo: »Osnovni pouk v glasbi«. Simpozija se bodo udeležili pedagogi iz raznih držav. Vršil se bo v prostorih Espomego.

V sredo, 11. julija se pa začnejo nastopi pevskega zbora in sicer v Avditoriju v ul. Roma. Nastopilo bo 17 zborov iz 12 držav, in sicer: Bolgarija, Češkoslovaška, Finska, Francija, Jugoslavija, Poljska, Švedska, Rusija, Madžarska, Litva, Romunija, Italija.

Iz Jugoslavije pride zbor Tone Tomšič, ki je na tem tekmovanju že večkrat nastopil. Italijo bo zastopal tudi zbor Glasbene Matice iz Trsta, ki se je odlično odrezal na tekmovanju »Corovivo«.

Letošnje tekmovanje »Seghizzi« bo 29. po vrsti in bo še na višji strokovni višini kot prejšnja leta, saj je bila izbira bolj zahtevna in je od številnih prijav komisija izbrala le 17 zborov. Zadnji nastopi z nagradenjem bodo v soboto, 14. julija. Naj še povemo, da društvo C. A. Seghizzi obhaja 70-letnico ustanovitve.

Nadškof A. Pangrazio na Sv. gori

Na praznik ap. Petra in Pavla je skupina družbenic in drugih starejših žen poročala na Sv. goro. Tam je ob 10. uri bila sv. maša. Po maši so vsi romarji doživeli lepo presenečenje: v prezbiterij je prišel msgr. Andrea Pangrazio, goriški nadškof od 1962 do 1967. Msgr. Pangrazio je pristopil k mikrofonu in pozdravil svoje nekdanje vernike in tudi dužnike, ki so bili v cerkvi. Na Sv. goro ga je pripeljal don G. Baldas. Msgr. Pangrazio je prišel v Gorico, da praznuje srebrni jubilej mašništva skupaj z duhovniki, ki jih je prav na praznik sv. Petra in Pavla posvetil pred 25 leti; ti so: don Giuseppe Baldas, goreči voditelj misijonskega urada ter kaplan pri Sv. Ignaciju v Gorici, don Umberto Bottacin, župnik pri novi cerkvi v Ronkah (Maria Madre della Chiesa) ter don Valerio Gregori.

Goriško nadškofijo je msgr. Pangrazio zapustil, ker so ga imenovali za tajnika Italijanske škofovske konference (CEI). Sedaj živi v Rimu in ima 81 let.

Vsem letošnjim srebrnomašnikom tudi naša iskrena voščila.

Tabor goriških volčičev in vererici 1990

V tednu od 25. junija do 1. julija je bil v Begunjah pri Cerknici letošnji tabor veje VOL-VEV. Udeležilo se ga je približno 40 otrok iz vseh naših vasi, ki so pod vodstvom skupine mlajših in starejših voditeljev preživeli zares lep teden.

Na tabor smo odšli po zlati maši našega nekdanjega voditelja Sivega Medveda. Ker smo taborili na Notranjskem, je bil ves tabor ubran na temo: medvedji, ki se živijo v tamkajšnjih gozdovih. O medvedjih je bilo veliko govora zlasti zvečer pri tabornih ognjih, o njih smo govorili med obiskom Križne jame (kjer so še ostanki jamskih medvedov) in gradu Snežnik (kjer imajo nagačenega velikega medveda). Povzpeli smo se tudi na Slivnico (1140 m) in občudovali Cerkniško jezero.

Sploh pa je na taboru vladalo veselo razpoloženje; k temu so pripomogli tudi prijazni domačini in skupine skavtov iz Ljubljane, Cerknice in Postojne, ki so prišle na obisk. Med nami je bila na »stazu« tudi študentka, ki bo jeseni začela s prvo skupino Vol-Vev v Ljubljani. K odličnemu uspehu tabora sta pripomogli tudi mladi, a že izkušeni kuharici Suzi in Anita.

Tabor sta vodila vejevodji Loredana Pe-

tejan in Simon Spacapan. Dan zbrani so je oblikoval g. Marijan Markežič.

Mogočni Kragulj

Ukve

Srebrna maša. V nedeljo, 8. julija bo naš g. župnik Mario Gariup obhajal 25-letnico mašništva; slovesna maša bo ob 10.30. Domačine in prijatelje vabi k praznovanju tega jubileja ukovski župnijski svet.

G. jubilaru že danes tudi naše iskrene čestitke!

Sožalje

PD »Standrež« izreka globoko sožalje župniku msgr. Jožetu Zoržu ob izgubi dragega brata Alojza.

Združevanje slovenskih šol

Za avtonomijo klasičnega tkeja

»P. Trubar« in učiteljska »S. Gregorčič«

Profesorski zbor klasičnega liceja »P. Trubar« s slovenskim učnim jezikom se je na seji, dne 13.6.1990, seznanil s pokrajinskim predlogom za racionalizacijo šolskega omrežja v petletju 1990-91 - 1994-95, ki ga je izdelal šolski skrbnik dr. Santo Leotta dne 23.3.1990, prot. št. 1330, in ugotavlja, da so se za naš zavod uporabili drugačni kriteriji kot za sorodni zavod z italijanskim učnim jezikom, kar je za šolske institucije slovenske manjšine nesprejemljivo. Preseneča nas namreč dejstvo, da se v uvodu omenjenega predloga upošteva specifičnost slovenske šole in njenih pravic ter se poudarja, da »je večkrat potrebno presegati omejitve, ki jih predvideva obstoječa šolska zakonodaja v zvezi z ustanavljanjem razredov in delovanjem šolskih institucij«; v nadaljevanju se predlaga, naj se italijansko učiteljsko »S. Slataper« in klasični licej »D. Alighieri« ne združita zaradi njune kulturne ukoreninjenosti, edinstvenosti in njihovih eksperimentalnih programov, medtem pa se brez pomisleka predlaga združitve učiteljske »S. Gregorčič« s klasičnim licejem »P. Trubar«.

Opozarjamo pristojne organe, da imata klasična liceja »P. Trubar« in »Dante Alighieri« iste kulturne korenine, saj oba izhajata iz osamosvojitve italijanske in slovenske sekcije avstroogrskega Staatsgymnasiums. Ob ustanovitvi leta 1913 je bila goriška gimnazija edina slovenska gimnazija v avstroogrskega cesarstvu in je uživala velik ugled. Dolgo in bogato kulturno tradicijo ima tudi učiteljske »S. Gregorčič«. V obeh šolah so se izobraževali pisatelji in pesniki, pomembni intelektualci in univerzitetni profesorji.

S predlagano združitvijo, ki bi privedla do enega samega zavodnega sveta, bi se moral en zavod odločiti svojem imenu, kar bi še bolj obubožalo zavest slovenske narodne skupnosti, ki že dolgo let čaka na globalno zaščito.

Želimo poudariti, da sta oba slovenska zavoda edina v pokrajini in da je klasični licej ne le edini v deželi, ampak sploh edini slovenski klasični licej v Evropi, kar mu daje posebno vlogo v širjenju idej in kultur, vlogo, ki jo bodo morale prav jezikovne manjšine odigravati v novi Evropi po letu 1992.

Profesorski zbor zahteva, da se v smislu 6. odst. 4. čl. M.O. z dne 26.2.1990 ohrani avtonomija obeh zavodov.

Gorica, 13. 6. 1990

Dražja pošta

Poštnina se je znova podražila. Pisma za notranjost države je treba opremiti z znamko za 750 lir.

Uspel nastop pevskega zbora »Podgora,, na Dunaju

V soboto, 23. junija so v Slovenskem dunajskem pastoralnem centru, kjer je bila ta mesec na ogled tudi razstava opernega pevca Antona Dermote, ki je umrl pred enim letom, nastopili slovenski pevci iz Podgore pri Gorici na italijanski strani. Pod senziabilnim in energičnim vodstvom pevovodje dr. Mirka Spacapana, odbornika za šolstvo in kulturo na goriški Pokrajini, so njihovi vitalni, energije polni glasovi ob težko dosegljivi zbraniosti in harmoniji dosegli presenetljivi nivo. Zapeli so vrsto čudovitih in zahtevnih narodnih ali ponarodelih pesmi, od katerih je na Dunaju živeče koroške Slovence najbolj nagovorila pesem »O Podjuna«, ki jo je na besedilo koroške pesnice Milke Hartmanove uglasbil Radovan Gobec. Tako so se na primer še posebno čudili navzoči člani pevskega zbora »Dunajski krožek«, da znajo Goričani tako lepo zapeti neko koroško pesem.

Poleg »Kraguljčkov«, pri katerih so se navzoči seznanili s tragično smrtjo Lojzeta Bratuža, ki je to pesem uglasbil, je med drugim posebno nagovorila tudi Prešernova »Zdravica«. Ni bila le zasluga zelo akustičnega praznično okrašenega cerkvenega hrama, da je pomembni in aktualni verz »Žive naj vsi narodi...« tako polno zazvenel pod visokimi oboki, da je imel poslušalec občutek skrivnostno prisotne večnosti.

V nabito polni novi dvorani Slovenskega pastoralnega centra je sledila nato predstavitev goriške zgodovine in sedanjosti s pomočjo lepih slik Gorice, njenega gradu in okolja. Tekste pred zapetimi pesmimi in poročilo o življenju v Gorici in okolici nekdanj in sedaj je z občutkom in v kultivirani slovenščini prebrala gđc. Rustja, ki je tudi član pevskega zbora »Podgora«.

Za tem pa je bila na programu hudomušna spevoigra Naceta Hladnika »Za prazen nič« v režiji Franka Žerjale. Ta avtentična izvedba je pokazala, kako neposredno je bilo življenje na vasi že od nekdanj povezano z nastajajočo ali že popularno narodno pesmijo.

Po petju pri farnem žegnanju, ki je sledilo naslednji dan (Rektorska cerkev v Slovenskem pastoralnem centru je posvečena presv. Jezusovemu Srcu), je bilo spoznavanje goriških gostov z dunajskimi Slovenci tako pristrano, da se je ob pesmi in plesu veselo razživel celo sicer nekoliko strogi, zelo prizadevni slovenski duhovnik na Dunaju Tone Štekl, doma iz Raven na Koroškem.

V ponedeljek, 25. junija je slovenske goste iz Italije v avstrijskem parlamentu na Dunaju sprejel slovenski zvezni poslanec na listi zelenih koroški Slovenec Karel Smolle. Ta je omenil, da ga bodo 26. junija obiskali poslanci novo izvoljene slovenske skupščine in da bo tudi sicer v naslednjih dneh v dunajskem parlamentu precej vroče, saj bodo razpravljali o manjšinskem šolstvu in Avstriji, zlasti na Koroškem, kjer npr. sedanji deželni glavar Haider dela precejšnje težave. Goričani so mu zapeli prelepo »Podjuno«, ob kateri se je po njegovih besedah tudi njemu milo storilo.

Po ogledu marsikatero dunajske znamenitosti so se gostje iz Gorice in Podgore vrnili domov. Spremljala jih je oboje-stranka želja, da bi se taki in podobni stiki med dunajskimi in goriškimi Slovenci nadaljevali in doprinali k še boljšemu medsebojnemu spoznavanju in globljemu stikom.

Milena Merlak

Obnovitev kapele v Sloveniku

30-letnica Slovenika in razglasitev Marije Pomočnice za njegovo glavno zaščitnico sta prepričala vodstvo, da je treba predstaviti Marijino sliko s stranske stene na glavno. Pri tem jih je vodila misel, da bi za jubilej na štirih oknih z vitražami na nek način predstavili poslanstvo kapele in spodbudili obiskovalca k molitvi.

Načrte za preureditev vodi arh. Jože Kregar. Kar šest umetnikov pa je pripravilo skice za vitraže, ki bodo predstavljale sv. Cecilijo, sv. Tomaža Akvinskoga, prve blagovestnike na naši narodni zemlji (sv. Modest - Celovec; sv. Viktorin - Ptuj; sv. Maksimilijan - Celje; Maksim - Ljubljana; sv. Just - Trst; Pavlin - Oglej) in slovenskega »romarja«.

Vse romarje bomo povabili, da zberejo v nekaj letih vsoto za »romarja«. Drugi svetniki pa pričakujejo, da se bo našla kakšna pobožna oseba in jim zagotovila upodobitev.

OBVESTILA

Duhovne vaje za žene in starejša dekleta bodo tudi letos v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudini« nad Trstom od 3. do 5. septembra. Vodil jih bo tržaški škofijski kancler g. Lojze Zupančič.

Sekcija SSK Sovodnje vabi na kome-moracijo vseh žrtev druge svetovne vojne, ki bo v nedeljo 8. julija v Kočevskem Rogu ob 11. uri. Odhod z lastnimi vozili ob 7.30 izpred sovojenjske cerkve; zbiranje v Kočevju ob 10.30.

»Srečanje v moji deželi« se bo zaključilo v Dolenjskih Toplicah v soboto, 7. julija. Prireditev bo ob 12.30 odprl in udeležence pozdravil dr. France Bučar, predsednik Skupščine Slovenije. Ob 11. uri bo na prostem maševal ljubljanski nadškof Al. Suštar.

SSG - Trst bo gostovalo s predstavo »S trebuh za kruhi« ob vedno 21. uri: 10. julija v Sovodnjah, 11. julija v Dobrodo, 19. julija v Podgori in 20. julija v Števerjanu.

Za upokoence. Državno knjigovodstvo je potrdilo princip, da upokojenci imajo pravico, da se jim izplačajo obresti ter porast inflacije pri odmeri pokojnine od dneva, ko so stopili v pokoj, do dneva, ko jim je bila dokončno izplačana pokojnina. Upokojenci, ki uživajo le začasno odkazano pokojnino ali je sploh še ne uživajo, naj se obrnejo na sindikat upokoencev v najbližjem mestu.

Oddaja »Na počitnice« bo v nedeljo, 8. julija ob 12. uri in ponovitev v ponedeljek ob 8.10 na radiu Trst A. Govor bo o taboru goriških volčičev in vererici v Begunjah.

Širite „Katoliški glas“

DAROVI

Za Katoliški glas: R+K, Celovec ob prvi obletnici smrti g. Jožeta Juraka 50.000; N. N., Jazbine v spomin g. župnika Jožeta Juraka 20.000; prof. Ivan Artač 100.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Karlo Malalan 50.000; Dora Koron 50.000; Pepka Skerlavaj ob maminem rojstnem dnevu 20.000, druž. Taučer v spomin na mamo Lucijo 10.000; Danila Vidau v spomin na drage pokojne 50.000; Silvio in Elvira Coslovich ob srebrni poroki 150.000 lir.

Za cerkev v Dornberku: cerkveni pevski zbor iz Standreža v spomin na Alojza Zorža 250.000 lir.

Za Sklad M. Čuk: Marija Sosič 10.000 lir.

Za CPZ sv. Jernej - Opčine: Marija Sosič 16.000; Anica Vidali v spomin na moža ob 25-letnici smrti 20.000 lir.

Za cerkev pri Ferlugih: Sabina Ferluga 20.000; Bruna Veos 20.000 lir.

Za »Veselo pomlad«: Majda Ferluga 20.000 lir.

Za lačne: S. M. 100.000 lir.

Za misijon P. Kosa: Pepka Skerlavaj ob maminem rojstnem dnevu 20.000; N. N. 69.000; Anica Ferluga 20.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Spored od 8. do 14. julija 1990

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Koncert v parku«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Na počitnice. 14.10 Antologija humorja. 16.00 Števerjan 1990. 17.00 A. Rebula: »V Sibilinim vetru. 19.30 Števerjan '90. 20.00 Neposreden prenos nogometnega finala iz Rima.

Ponedeljek: 8.10 Na počitnice. 9.10 D. Kralj: »Muza v kupeju«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Morje. 12.40 Srečanje oktetov v Ricmanjih: oktet Javor iz Pivke. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: A. Dvorak. 18.00 Aladinova svetilka.

Torek: 8.10 Arhipelag Goli. 9.10 Jurij Kozjak... 10.10 Koncertni in operni spored. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: A. Dvorak. 18.00 Najdaljša pot.

Sreda: 8.10 Manjšinski potopis. 9.10 Jurij Kozjak... 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Moški zbor V. Mirk s Proseka. 13.40 Oblaki so rudeči. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: A. Dvorak.

Četrtek: 8.10 O ekologiji. 9.10 Jurij Kozjak... 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Z naših festivalov. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: A. Dvorak. 18.00 Kulturni dogodki.

Petek: 8.10 Zanimivosti naše dežele. 9.10 Jurij Kozjak... 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Slovenski zbori. 13.40 Dramatizirana glosa. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: A. Dvorak. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.10 F. Lajniček: »Podnajemnik«. 10.10 Koncert. 12.00 Popotne razglednice. 14.10 In exilium. 15.05 Vroči val. 17.10 Klasični album. 18.00 Antologija humorja.

Proslava v Kočevskem Rogu

V nedeljo, 8. julija ob 11. uri bo v Kočevskem Rogu, Pod Krenom, na jasi ob enem izmed grobišč maša zadušnica s simbolnim krščanskim pogrebom (nadškof Suštar), nato kulturni program na temo sprave in govor predsednika predsedstva Republike Slovenije Milana Kučana.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija	45.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

KATOLIŠKA KNJIGARNA

Travnik, 5 - Gorica

»pravo SLOVIMPEX« - Tel. 0481/531407

Nudi odjemalcem vse, kar učenci in dijaki potrebujejo za šolo; ima bogato izbiro pisarniških potrebščin; ima na razpolago najnovejše slovenske knjige; je bogato založena z devotionalijami in nabožnimi predmeti ter s šolskimi učbeniki s popustom.

ZAHVALA

26. junija smo se poslovili od našega dragega brata in strica

Romana Merkelja

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo medicinskemu osebju bolnišnice ter gospe Nadi, ki so mu lajšali bolečine v času bolezni. Prisrčna zahvala vsem njegovim prijateljem, še posebej g. Giuseppeju za obiske v bolnišnici in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Se posebej se zahvaljujemo g. župniku Zbogarju, vsem duhovnikom in salezijancem za somaševanje in ganljive poslovilne besede, ter g. kaplanu Bolčini in pevkam za ubrano petje.

Zahvaljujemo se tudi vsem tistim, ki jih nismo posebej omenili, vendar z nami sočustvujejo in se našega dragega Romana spominjajo v molitvi.

Gorica, 5. julija 1990

Brat, sestrji, nečak in nečakinje

SKPD »F.B. SEDEJ« - ŠTEVERJAN

vabi na

20. jubilejni festival domače glasbe

ki bo Med Borovci v Števerjanu

Sobota, 7. julija:

ob 20.30 nastop vseh prijavljenih ansamblov

Nedelja, 8. julija:

ob 17.30 nastop godbe na pihala; nato finalni del Festivala: nastop finalistov

ob 20.30 koncert ansambla bratov AVSENIK.